RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0091 van 23 april 2013 in de zaak 1112/0835/SA/3/0746

In zake:	 de heer
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bettina VAN DEN ABEELE kantoor houdende te 8000 Brugge, Hamiltonpark 20
	verzoekende partijen
	tegen:
	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
	vertegenwoordigd door: mevrouw
	verwerende partij
Tussenkomende partij:	de nv
	bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Sofie RODTS kantoor houdende te 8000 Brugge, Predikherenstraat 23/1

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 30 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 14 juni 2012.

waar woonplaats wordt gekozen

De deputatie heeft het administratief beroep van de eerste en de tweede verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 10 februari 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitvoeren van infrastructuurwerken langs de

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving ....

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 november 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bettina VAN DEN ABEELE die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Sofie RODTS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1. De nv verzoekt met een aangetekende brief van 17 september 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 oktober 2012 de tussenkomende partij voorlopig toegelaten in de debatten. De tussenkomende partij werd verzocht om een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen en minstens neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

2. Met een aangetekende brief van 1 november 2012 heeft de tussenkomende partij de gevraagde stukken aan de Raad bezorgd. Na onderzoek van vermelde stukken is de Raad tot de conclusie gekomen dat het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk is en dat de tussenkomende partij kan worden toegelaten in de debatten betreffende de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 3 november 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "infrastructuurwerken langs de te Brugge".

De aanvraag betreft het verharden van een private dreef waardoor enkele achterliggende percelen, via een erfdienstbaarheid, aansluiting vinden met de openbare weg.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Brugge-Oostkust', gelegen in woonpark.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011. De percelen zijn tevens gelegen binnen de grenzen van het op 28 augustus 1979 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. Dit BPA voorziet dat op de percelen waarop de aanvraag betrekking heeft een weg wordt aangelegd om zo achterliggende percelen te ontsluiten.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De wegendienst brengt op 20 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van de stad Brugge brengt op 3 februari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 6 februari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge verleent op 10 februari 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

"

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing :

"...

Toetsing aan de regelgeving:

Bouwplaats ligt binnen het gewestplan Brugge-Oostkust (koninklijk besluit van 7 april 1977) in woonpark.

- - -

De bepalingen van het gewestplan zijn van toepassing en het gevraagde is niet principieel strijdig met de bestemmingsvoorschriften en de bepalingen van het gewestplan.

Het perceel ligt binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge" (besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011).

Voorliggende aanvraag ligt niet in een specifiek deelgebied.

Bouwplaats ligt binnen het goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bepalingen van het bijzonder plan van aanleg zijn van toepassing en het gevraagde is niet principieel strijdig met de voorschriften.

Voorliggend ontwerp voorziet het in het aanleggen van infrastructuurwerken waarbij er een betonnen toegangsweg met aansluitend een wandelpad wordt aangelegd.

Het gedeelte waar voorzien is om een betonnen toegangsweg in aan te leggen situeert zich in zone 25:

Hoofdbestemming: Zone voor openbare weg

Het gedeelte die voorzien is om een wandelpad in aan te leggen situeert zich in zone 27:

Hoofdbestemming: Zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen, voetgangerswegen

Bouwplaats ligt niet in een goedgekeurde verkaveling.

. . .

Beschermingsbesluiten

De gronden waar de werken zullen plaatsvinden bevinden zich in de ankerplaatsen van kasteeldomeinen van Tillegem.

. .

Toetsing aan de goede ruimtelijke

Beschrijving van de omgeving

De voorziene werken zijn gesitueerd in een groene beboste woonparkomgeving dicht bij het provinciedomein Tillegem in een gebied ten zuidwesten van het centrum van Sint-Michiels. Door deze werken wordt een reeds bestaande dereef tussen verschillende percelen naast de aangelegd. De bestaande aarden dreef met aansluitend wandelweg is de fysieke scheiding tussen enkele al dan niet bebouwde percelen. In huidige toestand zijn er zowel links als rechts van de aardeweg een drietal percelen aanwezig.

Toetsing van het project met de omgeving

De realisatie en het gebruik van deze verharding is conform het bijzonder plan van aanleg en brengt bijgevolg op geen enkele wijze de verdere invulling van de door het bijzonder plan van aanleg voorziene ordening in het gedrang. De gronden waarover deze werken verspreid zijn kruisen 6 percelen. Het akkoord van de eigenaars van deze percelen is niet bijgevoegd bij deze aanvraag.

Door deze werken uit te voeren sluit de toegangsweg en het wandelpad aan in materiaalgebruik aan met de overige verharde wegen in de omgeving.

Het ontwerp is verenigbaar met de ruimtelijke omgeving en conform de goede ruimtelijke ordening.

...."

Het college van burgemeester en schepenen treedt het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 10 FEBRUARI 2012 HET VOLGENDE:

. . .

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- Het bijgevoegd goedgekeurd ontwerp waarvan het plan genummerd is als 1/1, is stipt na te leven.
- Voor de uit te voeren werken dient een bouwrecht verkregen te worden.
- Het advies van de Wegendienst dient stipt te worden nageleefd:

...

Het advies van de Groendienst dient stipt te worden nageleefd:

..

Het bijgevoegd brandpreventieverslag dient stipt te worden nageleefd.

7

De eerste en de tweede verzoekende partij tekenen tegen deze beslissing op 9 maart 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 mei 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 15 mei 2012 beslist de verwerende partij op 14 juni 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

2 GELDENDE WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN

De aanvraag is volgens het gewestplan Brugge-Oostkust (KB 07.04.1977) gelegen in een woonpark.

. . .

De aanvraag is gelegen binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge dd. 04.02.2011. Het perceel ligt niet in een specifiek deelgebied. De aanvraag ligt in het BPA Sint-Andriesdreef dd. 28.08.1979.

3 VERSLAG PROVINCIAAL STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR (art. 4.7.22. VCRO)

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt:

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie sluit zich aan bij het verlag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en motiveert haar standpunt als volgt :

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag is gelegen in een groene, beboste woonparkomgeving in de nabijheid van het provinciedomein Tillegembos in Sint-Michiels (Brugge). Momenteel bestaat er een onverhard verbindingspad tussen de en de van het provinciedomein Tillegembos.

Beroepers zijn de eigenaars en bewoners van de woning gelegen in de nr. 5 en zijn ook de mede-eigenaars van het bebost perceel (nr. a......................) achter de woning in de nr. 5.

Het ontwerp voorziet het uitvoeren van infrastructuurwerken. De aanvraag voorziet de aanleg van een betonnen toegangsweg met aansluitend een fiets- en wandelpad dat doorloopt tot aan de kasseiweg van het provinciedomein Tillegembos. De toegangsweg dient tot ontsluiting van de percelen met kadastraal nr. De betonnen wegenis heeft een breedte van 3 m met aan beide zijden een strook betonnen grasdallen van 1 m breed. De totale breedte bedraagt dus 5 m. De wandel- en fietsweg wordt aangelegd in grijze keien (breedte 3,20 m). Aan beide zijden wordt een wegverbreding met betonnen grasdallen voorzien tot een totale breedte van 4 m wordt bereikt. Er worden ook 2 verwijderbare houten afsluitpaaltjes voorzien aan het begin en het einde van het fiets- en wandelpad.

Dit dossier kent een historiek. Op 22/10/2010 besliste het college van burgemeester en schepenen om een vergunning te verlenen voor het bouwen van een eengezinswoning met bijgebouw en zwembad op het perceel nr. The met o.a. als voorwaarde dat de bouwheer dient in te staan voor de aanleg en uitrusting van de wegenis vóór de start van de bouwwerken van de woning (daartoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 100.000 euro). Tegen deze beslissing werd beroep aangetekend door de eigenaars en bewoners van de woning gelegen in de the nr. 5 (dossier 2011/387). Op 1/09/2011 besliste de deputatie om dit beroep onontvankelijk te verklaren aangezien het beroepsschrift geen enkele omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder bevat.

Ook voor het perceel nr. werd in het verleden een vergunning verleend voor het bouwen van een woning. Oorspronkelijk werd de aanvraag tot het bouwen van een woning op het perceel nr. geweigerd door het college van burgemeester en schepenen. Tegen deze weigering werd beroep aangetekend bij de deputatie (dossier 2006/446).

Op 10/05/2007 besliste de deputatie om dit beroep gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorbehoud van burgerlijke rechten en onder volgende voorwaarden:

- De breedte van de oprit wordt beperkt tot maximaal 3,5m conform de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening;
- De dakhelling bedraagt 30° in plaats van 20°, zoals aangeduid op het aangepast plan;
- De betaling van een bosbehoudsbijdrage van 1821,60 EUR zoals vastgesteld in het goedgekeurd compensatievoorstel (COMP/03/0014/WV), en welke integraal deel uitmaakt van deze vergunning. Deze betaling dient te gebeuren binnen een termijn van 4 maanden zoals voorzien in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 februari 2001.

Tegen deze beslissing van de deputatie werd beroep aangetekend bij de minister door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. Dit beroep werd verworpen. Bijgevolg werd de beslissing van de deputatie van 10/05/2007 hernomen.

. . .

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is gelegen binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening regionaal stedelijk gebied Brugge" (definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 04.02.2011). De aanvraag ligt niet in een specifiek deelgebied, zodat de bestaande bestemmings- en inrichtingsvoorschriften onverminderd van toepassing blijven.

Bijgevolg moet de aanvraag getoetst worden aan de bepalingen van het goedgekeurd BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979). De betonnen toegangsweg is gelegen binnen een zone voor openbare weg. Het fiets- en wandelpad is gelegen in een zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen en voetgangerswegen. De aanvraag is conform met de voorschriften van het BPA.

In het beroepsschrift wordt aangehaald dat het BPA voorziet in een weg van 10 m breed met in de middelste zone van 5 m een doorgang aangelegd in klinkers. In het BPA worden er echter geen bepalingen opgenomen m.b.t. de materialen van de weg. Ook de breedte van de weg wordt niet verder gespecificeerd in het BPA. De zone voor openbare weg is wel breder ingekleurd, maar dit betekent niet dat de volledige breedte verhard moet worden. Het is net positief dat men tracht om de breedte van de verharding tot een minimum te beperken. Zeker in deze groene woonparkomgeving.

De gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen (goedgekeurd door de deputatie in zitting van 7.04.2011) is van toepassing sinds 1 mei 2011 en de aanvraag is er mee in overeenstemming.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend

project is immers niet gelegen in overstromingsgevoelig gebied en heeft een beperkte verharde oppervlakte. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is.

De aanvraag heeft deels betrekking op percelen waarvan de aanvrager geen eigenaar is. De administratieve overheid, i.c. de deputatie mag bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag geen uitspraak doen over burgerrechtelijke aangelegenheden. Burgerrechtelijke aangelegenheden behoren namelijk tot de exclusieve bevoegdheid van de rechtelijke macht (art. 144 GGW). Om die reden wordt een eventuele stedenbouwkundige vergunning steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke rechten (artikel 4.2.22 Codex).

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Op 22/10/2010 besliste het college van burgemeester en schepenen om een vergunning te verlenen voor het bouwen van een eengezinswoning met bijgebouw en zwembad op het perceel nr. met o.a. als voorwaarde dat de bouwheer dient in te staan voor de aanleg en uitrusting van de wegenis vóór de start van de bouwwerken van de woning (daartoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 100.000 euro). Huidige aanvraag voorziet de nodige infrastructuurwerken. Door de aanleg van de weg kunnen ook de percelen met kadastraal nr.

Het BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979) voorziet ook expliciet dat er op deze locatie een wegenis wordt voorzien ter ontsluiting van de achterliggende percelen en dat er aansluitend op deze weg nog een wandelweg wordt gerealiseerd. De aanvraag is volledig conform met de voorschriften van het BPA en voorziet in de realisatie van de gewenste ontwikkeling, die in het BPA wordt voorzien.

De breedte van de weg wordt tot een minimum beperkt. Dit is positief voor het groene karakter van deze woonparkomgeving. In het BPA worden er geen materialen opgelegd. Bij de keuze van de breedte van de weg en van de materialen werd rekening gehouden met de adviezen van de groendienst, de wegendienst en de brandweer.

In een aanvullend schrijven stellen beroepers dat een brandweerwagen niet zou kunnen indraaien in de nieuw ontworpen weg zodat de brandveiligheid niet verzekerd is. Er dient echter opgemerkt dat zelfs het grootste type brandweerwagen (een ladderwagen) kan indraaien in de nieuwe ontworpen weg vanaf de zonder tegen een bestaande boom te rijden en zonder de eigendom van de beroepers te schaden.

De weg mag niet als doodlopend beschouwd worden nu de wegneembare, faalveilige paaltjes garanderen dat hulpdiensten ook via de voetweg en het domein van de provincie uitweg kunnen nemen. De minimale breedte van de weg is dus 4 meter en niet 8 meter.

De concrete breedte van de weg is bepaald door de dienst Wegen. In haar advies van 25 maart 2011 staat het volgende: "Voor de toegangsweg vanaf de huidige is een rijweg in beton noodzakelijk op een breedte van minstens 5,00 meter om alle bebouwbare percelen op een comfortabele manier te bereiken en te bedienen (vuilophaling, werfverkeer, ... enz)". De breedte van de weg bedraagt effectief 5 meter.

Het voorstel van de beroepers om de te bebouwen percelen te bereiken via de zijweg van de Torhoutse steenweg is juridisch onmogelijk nu deze weg volgens het BPA bestemd is tot zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen en voetgangerswegen. Binnen deze

zone hoort geen openbare wegenis voor voertuigen thuis. Ook op de bestaande verharde boswegen rond het provinciaal bos is geen privaat verkeer toegestaan, deze weg mag enkel als dienstweg gebruikt worden.

De nieuw aan te leggen weg is een private weg met een openbaar karakter. Dit betekent dat de vuilniswagen de nieuw aan te leggen weg zal oprijden om het huisvuil op te halen. De dienst Wegen voorzag een minimale breedte voor de weg van 5 meter zodat o.m. vuilniswagens de te bouwen percelen gemakkelijk kunne bereiken. De vrees van beroepers dat alle huisvuil voor hun deur geplaatst zou worden, is dan ook onterecht.

Er kan dan ook geconcludeerd worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE

De aanvraag is gelegen binnen de grenzen van het goedgekeurd BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979). De betonnen toegangsweg is gelegen binnen een zone voor openbare weg. Het fiets- en wandelpad is gelegen in een zone voor openbaar groen, parken, speeltuinen en voetgangerswegen. De aanvraag is conform met de voorschriften van het BPA.

Op 22/10/2010 besliste het college van burgemeester en schepenen om een vergunning te verlenen voor het bouwen van een eengezinswoning met bijgebouw en zwembad op het perceel nr. 645S met o.a. als voorwaarde dat de bouwheer dient in te staan voor de aanleg en uitrusting van de wegenis vóór de start van de bouwwerken van de woning (daartoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 100.000 euro). Huidige aanvraag voorziet de nodige infrastructuurwerken. Door de aanleg van de weg kunnen ook de percelen met kadastraal nr.

Het BPA "Sint-Andriesdreef" (MB 28.08.1979) voorziet ook expliciet dat er op deze locatie een wegenis wordt voorzien ter ontsluiting van de achterliggende percelen en dat er aansluitend op deze weg nog een wandelweg wordt gerealiseerd. De aanvraag is volledig conform met de voorschriften van het BPA en voorziet in de realisatie van de gewenste ontwikkeling, die in het BPA wordt voorzien.

De breedte van de weg wordt tot een minimum beperkt. Dit is positief voor het groene karakter van deze woonparkomgeving. In het BPA worden er geen materialen opgelegd. Bij de keuze van de breedte van de weg en van de materialen werd rekening gehouden met de adviezen van de groendienst, de wegendienst en de brandweer.

Er kan dan ook geconcludeerd worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De tussenkomende partij lijkt het belang van alle verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing te betwisten.

De Raad oordeelt echter dat de exceptie van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

2.

Voorgaande overweging verhindert niet dat de Raad samen met de verwerende partij dient vast te stellen dat de derde verzoekende partij geen administratief beroep heeft aangetekend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 10 februari 2012.

Artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO bepaalt:

"De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing, niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden."

Deze vaststelling volstaat in het licht van artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO op zich om tot de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing in hoofde van de derde verzoekende partij te besluiten.

3.

De omstandigheid dat het inleidend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO werd geregistreerd door de griffier van de Raad doet aan voorgaande overweging geen afbreuk aangezien vermelde registratie in essentie moet worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van de erin vervatte vordering impliceert.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat een vordering tot schorsing in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat een verzoekende partij in toepassing van artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO heeft verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te wenden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening.

Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

u

Verzoekers vragen de schorsing van de toegestane vergunning.

Indien de wegeniswerken zouden uitgevoerd worden en het bestaande wandelpas verbreed en met beton verhard wordt, is deze toestand zo goed als onherstelbaar.

Dit is voor verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. ..."

2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

De loutere uitvoering van de werken impliceert aldus volgens een verzoekende partij een MTHEN. Evenwel heeft de Raad van State bij arrest dd. 2 maart 2010, nr. 201.448 reeds geoordeeld dat "Het ingrijpend en onomkeerbaar karakter van de afbraak- en bouwwerken toont op zich niet aan dat de verzoekster ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten een nadeel zal ondergaan dat ernstig en moeilijk te herstellen zou zijn."

Hoewel dit niet specifiek aan bod komt onder de overweging met betrekking tot het MTHEN kan op basis van de tekst van het verzoekschrift met enige goede wil worden afgeleid dat verzoekende partij vooral een probleem heeft met de breedte van de verharde uitweg en meer in het bijzonder de vermeende gevolgen op het vlak van bereikbaarheid voor de brandweer en vuilnisophaling. De woning van verzoekende partij voldoende breed is om in te staan voor de afvalophaling van verderop gelegen bebouwbare percelen maakt dan ook geen persoonlijk nadeel uit. Verzoekende partij maakt geen melding van bestaande problemen op dit vlak, evenmin toont zij aan dat door de aanleg van de uitweg er langs de geen vuilnisophaling meer mogelijk zou zijn voor het eigen perceel. Verder menen verzoekende partijen dat omwille van de onbereikbaarheid van de uitweg voor de vuilniswagen, quon non, alle vuilnis van de verderop gelegen bebouwbare percelen ter hoogte van het perceel van verzoekende partij zal moeten worden gestapeld en zij hiervan hinder zullen ondervinden omdat in een bosrijke omgeving dieren de vuilniszakken openbijten. Verzoekende partij geeft op die manier zelf reeds aan dat dit nadeel karakteristiek is aan de bosrijke omgeving en dus geen causaal verband heeft met de aanleg van de uitweg.

Wat de brandveiligheid betreft wordt gespeculeerd dat gelet, op het bosrijk karakter van de omgeving, de gevolgen van een brand veel groter zullen zijn dat wat doorgaans het geval is en dat zij zich de vraag stellen wie voor de schade zal moeten instaan indien blijkt dat een brandweerwagen, quod non, geen gebruik kan maken van de uitweg. Andermaal kan dit niet worden beschouwd als een voldoende geconcretiseerd, laat staan

persoonlijk nadeel in hoofde van verzoekende partij. Verzoekende partij betwist immers niet dat de brandveiligheid van haar eigen woning niet in het gedrang komt door de aanvraag.

De nadelen die verzoekende partij meent te zullen ondervinden vloeien de facto allemaal voort uit de realisatie van de uitweg zoals voorzien in het BPA. Nu ook verzoekende partij op geen enkele wijze aantoont dat de aanvraag ten onrechte conform is bevonden met de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA, kunnen nadelen die uit de realisatie van het BPA voortvloeien niet dienstig worden ingeroepen als nadeel in de procedure houdende de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning.

..."

3. De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit leidt niet tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij.

Concreet wordt door de verzoekers geen enkel nadeel opgeworpen.

De opmerking aangaande de hinder ingevolge het huisvuil is louter hypothetisch en onbewezen nu ingevolge het openbaar statuut van de weg het huisvuil bij iedere woning moet opgehaald worden.

Hieruit blijkt dat niet is voldaan aan opgelegde voorwaarde in artikel 4.8.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Deze vaststelling op zich volstaat om de vordering af te wijzen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bovendien niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3°

VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2. De Raad is van oordeel dat de hoger aangehaalde omschrijving van de verzoekende partijen niet in redelijkheid kan aangemerkt worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO. De omstandigheid dat de bestreden beslissing kan worden uitgevoerd, vormt op zich immers geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de voorliggende vordering tot schorsing te verwerpen.

In zoverre de verzoekende partijen in hun uiteenzetting ten gronde nog enkele hinderaspecten aanhalen (bemoeilijking van de bereikbaarheid voor de huisvuilophaling en de brandweer), is de Raad van oordeel dat hiermee geen rekening kan gehouden worden bij het beantwoorden van de vraag of er in hoofde van de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat.

De bewijslast met betrekking tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel rust immers in de eerste plaats op de verzoekende partijen. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier en de door de partijen neergelegde stukkenbundels ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren of bevestigd te zien op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden

3. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

VII. BEVEL CONFORM ARTIKEL 4.8.15 VCRO

De omstandigheid dat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen, verhindert niet dat de Raad de aandacht van de partijen, in het bijzonder van de verwerende partij, om redenen van proceseconomie al in de huidige stand van de procedure wenst te vestigen op de volgende vaststelling.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verwijst in zijn advies van 6 februari 2012, naar de volgende adviezen:

• Het voorwaardelijk gunstig advies van de wegendienst van 20 januari 2012.

- Het gunstig advies van de groendienst van onbekende datum.
- Het gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos van onbekende datum.

Het administratief dossier waarvan de verwerende partij aan de Raad een afschrift heeft bezorgd, bevat evenwel geen afschrift van vermelde adviezen. De Raad acht het dan ook aangewezen dat de verwerende partij naar aanleiding van het indienen van haar antwoordnota de Raad in toepassing van artikel 4.8.15 VCRO een afschrift bezorgt van vermelde stukken.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
- 2. De vordering tot schorsing is onontvankelijk in hoofde van de derde verzoekende partij en wordt verworpen in zoverre ze uitgaat van de eerste en de tweede verzoekende partij.
- 3. De verwerende partij wordt verzocht om te handelen zoals is bepaald in onderdeel VII van huidig arrest.
- 4. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0835/SA/2/0746.

5. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

De voorzitter van de derde kamer,

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

Katrien VISSERS Filip VAN ACKER